

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svake subote.
Godišnje predplatno Din. 80 — Polugodišnje
Din. 41 — Trimestrno Din. 22 — Za Ameri-
čku godišnja dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU.

Račun kod Pošt. Ček. Ureda, Zagreb, br. 38 004

Pripravljeno telefon
preko dana br. 35 — preko noći br. 23
(telefonski)

DALMATINSKI HRVAT

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE.

God. II.

ŠIBENIK, 24. STUDENOGA 1923.

Br. 46.

Hrvatska borba i „političari po strani“

Mnogi tzv. »političari po strani«, koji s osobitih obzira i zbog navednog umirenja svoje savjesti neće da igraju vrzino kolo političkog partizanstva, a hoće međutim da na lakonski način iznose svoje nazore u pustinji raznovrsnih dnevnih pitanja, nastoje gotovo sa nekom preciznošću, kao geometri, koji isključivo govore o nekoj apsolutnosti, da svedu tijek nutarnjih naših prilika na jednu izlaznu tačku, s koje bi započeo novi državni i narodni procvat.

U našim novinama, a i na raznim političkim sastancima raspredaju se na dugo i široko naše unutrašnje dogodovštine i nema dvajbe, složni smo u tome, da su one, koli socijalne, tuli političke naskroz rastrovane, upravo gnijele, da ih svaki narodni i misaoni čovjek, obuzet osjećajem pravedne reakcije, kad god je riječ o poboljšanju našega društva i našeg političkog sredravanja, uzima kao rezultat najšire hipertrofije usijanih političkih móżgova.

Tako raspredaju, koje bez razloga graniči, često puta sa dubokom sentimentalnošću, a više puta i neiskrenošću, u toliko je dobro i uvjerljivo, što barem teoretski paralizira a priori stanovite socijalne i političke pretencije i što stvara dojam, da se napose za naš politički život imu da nadu jedna platforma, sa koje bi se usvojilo ono istinski demokratsko principielno na-

načelo, sadržano u deklaraciji Prava čovjeka i građanina.

Moramo priznati, nije to loše poimanje ljudi čisto spekulativnih nazora, koji, da bogme, ne vode ništa ručuna o jednoj važnoj istini, da, naime, prirodni izljevi pojedinača i naroda drugčijeg mentaliteta neprestano variraju prema raznim naravima. Dapaće njihova plaha zbrinutost, koja se često isčuhari u šarenjaštvo, iina čvrstog oslona u činjenici, da ovakovo kaotično nezdravstvo stanje, vodi podpunoj negaciji vanjske politike kao i unutarnjem ekonomskom i socijalnom rasulu.

Ali, ueka za čas oproste tzv. »političari po strani«. Lijepo je kazao jedan stari mislioc, da će, naime, konj, koji nije mesočederac, osuditi lako vuka, koji napada i prožire, niti da ga tako isto neće suditi lav; ili bolje ono, što je kazao g. Gallilei: »Glupost je tražiti filozofiju, da ti kaže istinu, kad umas pred očima široko iskustvo«.

Pri ovoj gornjoj apoteosi istine, usprkos blagih i otmenih savjeta naših »političara po strani«, usprkos njihove zakućaste osude za one, koji su skrivili današnje derutno socijalno i ekonomsko stanje, pogotovo današnje napete odnose između nas Hrvata i naše braće Srba, izbjiga s izvjesne strane lavska otpornost političke osebujnosti, kao simbol isključive afirmaциje zasebnog

poličkog života i zasebnih jačih prava.

Glupost je nadasve i uistinu nezahvaljan posao natezati dnevna teška naša pitanja na tankočućnost i zgodljivo frazerstvo, kad na svoje oči vidimo, da nam takovo filozofiranje ne pomaže i da se i dalje u svakom pogledu i na svakom polju privrednog i političkog života tiče u osjetljivu i najsvetiјu stranu hrvatskog naroda.

Bilo je vrijeme, kad je svakome bilo jasno, da se je hrvatski narod bio emancipovan od regionalnog političkog gledišta i od prejudicijalnih forma historičko političkih. Bilo je doba, kad je hrvatski narod bio zagrljio i upio ideju jugoslavenske ideologije, vjerujući u nepokolebitost svetih ljudskih prava. Pa zašto se onda čude svi ti razni bojovnici i »političari po strani«, što je, uslijed svjesnih izazova, uslijed neshvaćanja prilika i uslijed egoističkih ciljeva, hrvatski narod odlučio da provodi svoj stari, pošteni i pravedni metodički politički život, u čežnji da postigne u ovoj državi jednak prava i osnaži jednake dužnosti?

Zašto se sa strane takovih ljudi tendenciozno napada čista hrvatska svijest, baš stoga, što joj je izvor političke borbe samoodržanje i zaštita vlastite individualnosti?

Ljuto se varaju svi oni koji mislo, da će prozirnim napadajem na Radica i Trumbića podvojiti hrvatske redove. Mnoge su povjesne revolucije poubjavile osobe, nu nijesu za to ideju. Ideja hrvatskog naroda, kao zgodjni odraz hrvatske duše i kao smisao bratske uzajamnosti triunfira danas u najsvetiјoj borbi za ljudske pravice. Politička Janusova glava ne može i ne će više zbijati šale hrvatskim narodom. Ni oni, koji hoće da mačem uzdrže naše narodno jedinstvo, ni oni Šarenjaci, koji iza kulisa blagoglagljivo preporučuju i osuduju, ne će odvratni hrvatski narod sa stanovišta pravice i moralu. Hrvatska svijest, odana samo istini, nebjezni od ljudi okruglih kao lopte, niti od četverouglastih kao kocke, već od onih, koji su ustrojeni kao bubanj, koji gledaju s jedne strane, izgleda okrugao, a s druge strane kao kocka. S ovime je obilježena intencija hrvatske borbe.

Nedostojna rabota.*)

Nije nam ni na kraj pameti, da nekoga branimo ili da se upličemo u stvari, za koje su pozvane nadležne vlasti da kažu svoj sud. Naprotiv, kao javno glusilo mi tražimo i zahtijevamo, da se za svakog i sa svakim, postupa po zakonu, da se

pravda strogo vrši i da se krivci kaze.

Isto je tako naša dužnost, da dignemo svoj glas i da kritiziramo pa bilo čiji rad, kada ustanovimo da i same vlasti prekrše svoj djelokrug, pa se notice ili nehotice,

Radićevi uspjesi u Londonu.

XXVIII. pismo g. Radića je osobito važno za naše prilike. U razgovoru sa jednim engleskim političarom, narodnim poslanikom, ovaj je dokazao g. Radiću, kako su svi politički krugovi u Englezkoj proti današnjem beogradskom centralizmu i kako Englezi u nijednoj stvari nijesu tako složni kao u tom, da na Balkanu i u srednjoj Evropi ne smije nikada zavladati ni Turska ni Njemačka, ali niti Rusija i Italija, pa niti — Francuska. — Evropi je potrebljana takva Jugoslavija, koja je jaka zadovoljstvom i sporazumom i za to čestita g. Radiću, što je našao tako zgodnu formulu za sporazum Hrvatske sa Srbijom; „ni podložnost ni odcjepljenje, nego suradnja u potpunoj državnoj i narodnoj ravnopravnosti“.

U drugom dijelu tog pisma g. Radić opisuje svoj razgovor sa gla-

sovatom engleskom spisateljicom Durhun, koji u glavnom glasi:

„Srpski činovnici ne znaju ni za pravdost ni za čovječnost. Mi smo Hrvati imali naprednji kazneni zakon i još napredniji kazneni postupnik, a oni su to jednostavno ukinuli i uveli svoj zastupljeni kazneni zakon i svoj divljački kazneni postupnik. Dva deseta lisuća naših seljaka bilo je pozatvarano, a obično su bili i izbulinani i to tako strašno, da su mnogi od tega i umrli. Naši zakoni kao zakoni jednogu prosvjećenoga naroda ne dopuštaju batinanju. Sad je to obična stvar. Mi zahtijevamo priznanje, da smo samostalan narod. Austrija nas je kao narod priznala; Srbi ne će o tom ni čuti. Oni ne priznaju ni Slovence za narod, koji je Austrija također priznala. Oni nam silom nameću svoje srpsko nařeće u školama i uredima usprkos našem čisto književnom jeziku. Najstrašniji je njihov postupak u Ma-

cedoniji. Sav narod tamо gorovi, da mu je bilo bolje i pod Turškom. Macedonci naime nisu Srbi, a sad ih hoće svom silom posrbiti. Srpski činovnici izvršuju tamо pravu strahovlavlju i neograničenu pljačku. Tko se prituži, tuga tako izbatinjava, da se više ne usudi ni pisnuti. Imaju slučajeva, da na sajanske dane činovnički najamnici preobučeni kao komiladžije otjeraju rogatu stoku i oveč i jednostavno natjeraju u dvojstvu kojega višeg činovnika, a taj seljacima izjaviti, da su blago otjerali bugarski četnici i da je on odredio potjeru za njima. Nesretni seljaci ne usudjuju se zahtijevati svoje blago, premda ga vide i poznaju u dvorištu uredskih zgrada. U Crnoj Gori narod se bio opro tomu nasilju, ali zato ga je našla strahovita sudbina. Sva je Crnagora opustošena i sva neizrecivo trpi. Svi mi koji su žrtve ove politike, pitamo, zašto nas je Evropa bacila u ovu nesreću. Mi pi-

tamo, kakva je korist Evropi od toga, da se s nama postupa kao sa svinjama, a ne kao s ljudima. Zato mi zahtijevamo pravdost i tražimo, da sami odlučujemo u svojim poslovima. Pogreška, a i nepravedno je dozvoliti polu prosjećenom narodu, da vlada nad narodom, koji je od njega kulturniji. Mi Hrvati imamo zapadnu kulturu i moabružbu, a nipošto bizantinsku (istočnu ili Grčku). Mi, Slovenci i Hrvati, kojima spadaju i Dalmatinici, svi mi katolici i bosansko-hercegovacki muslimani;

svi mi zahtijevamo od Europe samo pravdost. Ja ponavljam, da smo mi proti svakom nasilju i krovoprolju. Mi ne želimo upotrebiti protiv Srbija ona ista paklenka sredstva, kojima se služe proti nama. Mi želimo da pravdost nadvlada kriju, a prosvjetu divljaštvo. Do te pobjede mora doći. Vlada nasilja i zastravšivanja mora prestati na cijelom svijetu“.

bace u vrtlog političko stranačke borbe, i udaraju bez temelja i skrupula po pojedincima, nasjedajući uplivima zagrijživilih partizana.

Ovo što se je dogodilo posljednjih dana, teško da bi se moglo dogoditi u Tunguziji, a kamo li u jednoj prosvjetljenoj i ustavnoj zemlji.

Stanovita klika si je preduzela da pošto poto uništi moralno i materijalno dvojicu Hrvata, jer su joj ovi, kao dvije jake otporne jedinice, trn u oku. Ta klika u kojoj je sakupljen pravi društveni talog, ne preza pred ničim da postigne svoj cilj. Proračunala je da joj za to može najbolje poslužiti, jedan carinski proces, koji se bio zaveo na prvi kolovoza ove godine. U taj proces, o kojem znaju već i vrabci na krovovima pričati, pokušali su da upletu i rečenu dvojicu. Proces se je vodio skoro mjesec dana, bez uspjeha, dok se nije najednom, jedna demokratska perjanica prijavila na carinarnicu, kao prijavitelj (doušnik). Taj isti je za doba talijanske okupacije lijepo objave, na vratima lokala „chiuso per le feste natalizie“. Kada sva ta rabolja nije mogla dobiti željene rezultate, uplela se i policija, koja je i onako tu stvar sa strane vodila. Pokušalo se sa svakojakim srestvima, koja su dovela do poznate novinske izjave radi korupcije i do više kaznenih parnica.

Iza toga jer ni lo nije moglo naškoditi rečenima, izgledalo je da je na carinarnici zavladao dub pravednosti i poštovanja zakona. Počelo se ispitivati predložene svjedoke i dokaze, a to je znacilo rješenje obojice.

Kliki to nije išlo u račun, i viđeći time svoju blamažu, uspijeva, da ispitivanje svjedoka i dokaza bude prekinuto, bez ikakva razloga i obrazloženja, a iza toga izdana osuda bez ikakva temelja, dokaza, i svjedoka, — plod političke mržnje i isvjete.

Jos prije nego li je to „rješenje“ bilo priopćeno osudjenicima, bio je štampan jedan lažni, klevetnički i uverljivi letak, i po noći na 18. o. m., nalijepljen po zidovima i stupovima po cijelom gradu i varošu, a sutradan razdjeljen po Mandalini, Zablaci, Krapnju i Dubravi, sa namerom da se očri i pobudi mržnja proti dvojice naših sugrađana.

Pitanje je kako i ko je mogao doći do te, još nepriopćene i neizvršive osude, kada carinarnica, pu zakonu nemože da izruči takove osude ni samim osudjenicima, već samo onda, ako to zatraže pismenom molbom? Ko je mogao dati u štampu jednu osudu prije negoli su za nju i sami osudjenici doznali? Je li se time carinarnica ogriješila o uredovnu tajnu i povrijedila zakon? Mi ne znamo, ali moguće u zakonu stoji, da je sve dopušteno kada se radi o Hrvatima.

Dakle. Letci su bili nalijepljeni na više stotina mjestesa, sa puno pažnje, jak je zbilja čudnovato i teško je vjerovati da policija nije to opazila. Da nije možda, makar i pasivno učestvovala, tim više što je znala, za te letke, kada je dobila cenzuru 10 komada? Sve se to kuha u jednoj

te istoj kuhinji, koja je policiji dobro poznata, kao što je nam poznato tko je te letke, ponio solom iz Šibenika i po Splitu ih dijelio.

U istinu je žalosno, kada se do ovoga dolazi i kada se u ovako sramotnu kampanju i državni uredi povlače. Tim žalosnije, jer je to uvidjeli i Carinarnica, koja je kako nam kažu, dala po svojim organima te letke skidati. U ostalom to je došlo do završetak svoga nedostojnog početka.

Gospodu, koja se bave ovim poslom, pa ako im je, kako oni kažu, do narodnog dobra, upućujemo na „državotvorne“ novine, u kojima će naći na hiljadu slučajeva korupcije i nemoralja počinjenje po vlastodržcima. Eto im dovoljno materijala.

Cilj je ovom tendencijoznom prikazivanju, sa strane spomenute klike, da zavarava javnost. Ali ovim nije stvar svršena, jer će naša dužnost biti, da javnost obavijestimo o konačnom svršetku, koji mora obzroni na gore navedeno, biti sasvim drugačiji.

* Primarno od prijatelja van uredništva i rado svršavamo.

Hrvatski Radiša u Dalmaciji.

Ovo čovjekoljubivo društvo sa središnjom upravom u Zagrebu namještalo siromašnu djecu naših radnika i težaka u zanat i trgovinu. Brine se za stan, hranu, obiskuju svojih pitomaca i vrši vrhu njih roditeljske i skrbničke dužnosti. Dosada je iz naše Dalmacije po ovome društvu, namješteno više stotina mlađića. Svrha je društvo: Gospodarski preporod našega naroda bez razlike političkog osjećaja. Dr. Luka Senjak glavni osnivač društva i njegov glavni povjerenik i nadzornik, u svrhu društvene organizacije, kroz tri godine putovanja obišao je Hrvatsku i Slavoniju, Vojvodinu, Međimurje, Bosnu i Hercegovinu uzduž i poprijeko, od grada do grada obišav sva veća mjesta, a početkom prosinca dolazi i u našu Dalmaciju.

Da u svim većim mjestima osnuje radne odbore Hrvatskog Radiša, sakupi članove društva i doprinose za gradnju Doma Hrv. Radiša u Zagrebu, u kojemu će biti smješteno 300 dječaka sa podpunom opskrbom stanom i hranom, posebnom Upravom za nadzor i odgoj radijinskih pitomaca. Dolazak Dr. Senjaka u naše krajeve toplo pozdravljimo, te ga našemu općinstvu toplo preporučamo, da se i poput drugih pokrajina i naša Dalmacija odazove u vršenju uživljene zadaće ovoga društva u korist naše siromašne mladeži, potrebljne odgoja i nauka, da joj se tako ljepeša i sigurnija budućnost i materijalni opstanak osigura. —

Prodajem dok zaliha traje.
(povjerenog mi od Jose Jurina.)

STAROG PROŠEKA.
MARKO STOJIĆ

† Marko Ivanković nova žrtva orjunaškog terora.

Marko Ivanković, siromašni postolar u Dubrovniku, odlučni hrvatski omiljinac, u nd 9. o. m. kada je pošao, da u maloj Trgovačkoj kavani, za večeru bijelu kavu popije, bio je zaskočen i napadnut od organiziranih zločinaca, po odredjenoz za taj napad, planu. Dok je on tu mirno i sam samcat sjedio, objesna i plačenička rulja od desetak fašista, navali na njega, kao divlje krovdene zujere, te nakon što su ga sa nožicom od stola, na dva mjeseta ranili na glavi, tako da se je obliven krvlju onesvjetio ispaljše u tako onesvješćena, hitac iz revolvara ravn u trbuš. Nakon toga je cijela čela, sa rezervom od 50 njih, zapošjela ulicu i insultirala prolaznike Hrvate. Vlasnika kavare, koji je došao pitali, da mu plate račun za polupane stvari, vodju ovih zlikovaca Brčić iz Viškovača (navodni ubojica Sočel, udari šakom u oči).

Policija kao obično, došla je nakon gotova čina, a samo se po sebi razumije, da nije nikoga uapsila! Dotučenog i na pola mrtvog Ivankovića otpremila je u bolnicu. Sutradan je policija, neke ispitivala, i odmah kao nevin pustila na slobodu. Ali je i Državno odjeljivošću poveleno izvide, pak je odmah 8 fašista zatvoren, kasnije još 4., tako da ih je 12 u zatvoru.

Na 12. ovoga, desitli Marko je nakon operacije, u 10 sati premirino.

Odbor dubrovačkih Hrvata, na 14 ovoga priredio je borcu i hrvatskom mučeniku, Marku Ivankoviću, veličanstven sprovod, pravu manifestaciju Hrvatskstva, kojemu je učestvovalo čitavo dubrovačko gradjanslavu, a iz pješeta prema pokojniku bili su svi dučani i radnje zatvorene.

Hrvatska Atena, skladni, mirni i uglađeni Dubrovnik, nije eto ostao postojen od terora, ovih razbojnika. Dubrovački Hrvati su upravo ogorčeni, nad ovim novim umorstvom, kojim je pokošen jedan mlađi život, samo zato jer mislio i osjećao hrvatski, a koji nije nikuda mislio, da će nakon podnešenih progostva u Zadru, nakon raspusta u Italiju, samo zato što je Hrvat, moral poginut u oslobođenoj otadžbini.

Koliko i dokle će još morati Hrvati doprinjati krvave žrtve i ginuti mučeničkom smrću, u borbi za jednakost i ravnopravnost? Dokle će vlastodržci, oružavati, protezirati i tolerirati, da organizirane zlikovacke bande počinjaju nekužnjeno umorstvo nad bespravnim Hrvatima.

Ali doći će ipak jednom dan, bratskog sporazuma, a taj dan će biti, dan obraćuna i suda, nad jačićarima i izdajicama vlastitog naroda.

Neka je čast, poštovanje i slava hrvatskom mučeniku Marku Ivankoviću!

Svi su pošteni...

Pošten je Pašić, ali milion ruskih carskih rubala nije preao ni jednom dobrotvornom društvu.

Pošten je Laza Sekvestar, ali daje u besconje svojim prijateljima sekvestirana imanja i poklanja svom vrštaku Teokareviću tudi ratnu oštetu.

Pošten je i Marko Trifković, ali ujdurisa jednu »Uredbu« te diže za 30.000 poratnih dinara kuću, koja je pre rata vredila oko 50.000 din.

Pošten je i Nićić, ali podiže skupocjene vile i palace.

Pošten je i Ljuba Jovanović, pa poslije rata ne samo isplati svojih triestak menica, nego podiže i trokatnicu, koju su mu radili bugarski obrobnjenici.

Pošten je i Dr. Velizar Janković ali plati za most kod Pančeva sto miliona više, nego što je nudio jedan vrlo ozbiljan ponudjač.

Poštena je i vlada, ali hoće da otkupi za 145 miliona željeznicu, koja je prije 3-4 god. prodala za dvadeset.

A šta da kažemo o Moskvi koja je preukupljena za državu za duplu cenu od one što ju je privatni Lipac platio, pa o telegrafiji bez žica, pa njemačkoj stoci, pa o starim markama, pa o liferovanju šećera i mnogim drugim aferama Pašićev sina.

Ali i policija je sjajna i prištena. Već o Ranku Trifunoviću i njegovom poštenju pisano je u »Republiku« i sviše. Njegove afere zna cela južna Srbija.

Pošten je i Milorad Vujičić, ali njegovi »pravirni računi o potrošenom novcu za vreme izbeglištva još stoe u nekom potoku.

Pošten je i upravnik beogr. policije Manojlo Lazarević, ali ma se na državnom automobilu donosi drva (možda su i ona državna), pa ta drva čuvaju državni žandarmi, pa ubacuju u podrum državni robijaši pa će ih ovi, izvesno, i besplatno strugati.

Ceo je režim »pošten« ali ministarske afere narasle kao Čimboraso, te zasjenile sve skandale koji su dosad postojali u svetu.

Ako nismo odneli rekord u čemu drugom, u korupciji zcelo tučemo ne samo evropski Zapad nego i azijski Istok.

Ko će ko naša S. H. S.!!!
Swift (Republika).

Ustriči.

Nekad i sad. G. Raša Milošević završuje svoju knjigu „Timočka Buša“ ovako:

„Srpski narod je primio iz ruku kralja Milana jedan najspokojujničiji Ustav, koji je premapotpisao kao Predsednik Ministarskog Saveta Nikola Hristić, najreakcionarniji Mihalj.

Politički paradoks!“

To je bilo 1888. god.

— A danas.

Najreakcijonarniji Ustav u Evropi „ovaj turski Ustav“ dala je zemlji radikalna stranka. (Uz pomoć Turaka).

Ovo istina nije nikakav politički paradox već političke posledice tada radikalne stranke, koja se danas, mirne duše, može nazvati bivša radikalna stranka, pošto se odrekla svog radikalnog programa.

Nov naziv. Juče smo izneli da će se radikalna stranka od sada zвати Kraljevska Privilegovana Radikalna Stranka...

Cijemu da će jedan od poslanika predložiti da se naša država od sad naziva: Država raskraljice Sofije, gospodina Bratiana i Krade Pašića. Jer današnja vlada, a preko nje i cela zemlja služi njihovim bilo političkim bilo materialnim interesima...

Tutto uno. Za vreme evropskog rata, na naše potisneće o talijanskoj hrvatskoj, Talijani su nam odgovarali uvek: „u Srbiji su svih gradjani Ministri, a svih vojnici oficir.“ (Tutti civili ministri, tutti soldati ufficiali).

Na ovo me potseti posljednji generalski ukaz. Zar se ne bi moglo reći: „u Jugoslaviji su svih radikalni ministri, a svih belorukci gjenerali“.

Zar ne bi imali pravo?

! ?

Gospodine Pašiću, vi ste pljunju u lice celom Srpskom Narodu kada ste doveli u krvavo odbranjeni Beograd, srpskog krvoloka bivšu grčku kraljicu Sofiju. (sestru Vilimovu).

Francuski poslanik je dao satifikaciju i Srpskom Narodu, kad na svečanom prijemu u dvoru nije htio primiti njenu nedostojnu ruku.

Hvala vam, gospodine Simone, republikanski predstavnici!

Sram vas bilo, gospodine Pašiću, predstavnici monarhije SHS.

(Republika).

Jugoslovenski teret. Srpska država, svabški zakoni, i turska sabor, tako je prema tvrdjenju „Politike“ jedna starica Srpkinja u Bosni uzviknu usred banjalučkog suda.

Odavno nije na sajož zemlji rečena bolja i lačnija karakteristika! I sve će tako i ostati dokle god ovo trojebratstvo: radikalni, Švabe i džemijet ostane na upravi ove jugoslovenske države.

Znao je pesnik šta je htio reći sa onim znamenitim stihovima:

„Nastanuće poslednje vrijeme“...

Domaće vijesti.

Izbori za J. Akadem. Potpornog Društvo. Nekidan je obavljen izbor za ovo staleško društvo, koje je ujedno reprezentativno sveučilišta u Zagrebu. Hrvati su bili podijeljeni u više grupe, dok su Srbi izdali kompaktne na izbor podkrijevši se imenom Jugoslavena, privukavši sobom i nešto Hrvata, koji ne će da budu Hrvati, i kojima imponira demokratsko „brucosko veće“. Tako su ovi iznijeli relativnu većinu. Velika krivnja za ovaj hrv. neuspjeh podjela na i neke dolmatinske, onu „rusicu“, koja se još nije istrijebila. Nije to „rasica“, polutalijani, kako je drže u Zagrebu, nego su to čistokrvni hrvatski odredi, koji ne znađu drugog jezika do svog hrvatskog, ali u Zagrebu govore „talijanski“, jer je to „fisi“.

Jo veća krivnja pada na neku mladu hermafroditku gospodu zapregrećenu, koja se iz omaloženja ne upisuju u J. A. P. D. jer im se teško dizati iz kavina i s korza. Pljuska po obrazima sadašnje hrvatske sveučilišne mladosti!

Kuludenje. Odkako se je počelo govoriti, da će se izglasati zakon o kuluku, sličan onomu sredovječnom, znali smo unapred da to neće biti ništa zdravoga, i ispravnoga, i što bi moglo da doneše ovoj zemlji kakovi koristi, računajući da će se sve to opet izrabiti u partiske svrhe. I se imo se prevaru! Ne radi se o tonu, da li je težak naime dati 14 radnih dana, kao kuluk ili ne, jer bi se tonu svak loko prilagodio, tivu više kada bi vidio plod svojih ruku i od tog izravno ercpao korist. Tu se ruku o kolosalnim sumama, koju su dužni davati oni, koji moraju jer nemogu raditi plaćati iskup od kuludjenja u novcu. Takvi moraju plaćati kuluk, prema izravnom porezu koji im je odmjeran, tako da neki poreznici prema toj skrjalici moraju za otup platiti do 700 dana, što iznosi Din. 14.000 — godišnje ili popriliči 14% vrhu odmjerjenog poreza. Zar to nije strošno! Iz slijedećeg prikaza se vidi točno, koliko koji poreznici mora u to imu da platiti.

Godina broji 365 dana, a u porezovniku plaća izravnog poreza: 10–300 dinara mora raditi 28 dana, 300–500 dinara 32 dana, 500–1000 din. 56 dana, 1000–10.000 din. 140 dana, 10.000–50.000 din. 280 dana, 50.000–100.000 dinara 420 dana, a preko 100.000 din. na više — 700 dana.

Najgorje su pogodjeni, oni najmanji poreznici. Ako netko plaća 100 din. izravnog poreza, oglobljen je sa 28 dana kuluka. Ako neće ili ne može platiti, a gradjanin je, mora kuluditi 28 dana. Onaj pak koji može da plati, plaća 560 din., čime mu je povušen izravnog poreza sa 560%.

Medjutim s razloga što je to podiglo veliku građu u nekom većini mjestima Srbije, među samimi radikalima, radi počinjenih zloupotreba kod sprovođenja kuluka izgleda, po najnovijim vještima, da će se ta uredba nešto preudestiti, a najviše radi toga što su radikale, počeli napuštaći listom nijevi pristoši. Mi to gledamo skespom i vjerujemo, da će to možda radikali urediti tako da svojih, a da će za „prečanske“ krajeve ostati uredba u kreposti.

Pobjeda hrvatske misli u Virovitici. Na 11 ovoga mj. su se provodjali izbori za gradsko zastupstvo u Virovitici. Borba je bila žestoka, a radikalno nasilje je postiglo kulminaciju. Upotrebili su svu moguću sretstva i korupciju, samo da se što više ugodi hrvatskoj Virovitici. Mita, obćanja i prijetje nijesu im pomogle, jer je hrvatska svijest sjajno pobijedila. Ukupno je palo 1208 glasova, a od toga za Hrvate 1.018, a 190 za sve ostale izvore i poturice. Tako su sami Hrvati dobili 18 od 24 gradska zastupnika. Živili Virovitički Hrvati!

Gradske vijesti.

Zadušnice za pok. Marku Ivankovića, koji je poginuo u Dubrovniku, od razbojnike fašističke ruke, obdržavali će se u pondjeljak jutro u 6 sati u crkvi Gospe Vanku grada. Hrvatima i omladinicima na zvanje!

Šubićevac. Ovih dana se je inicijativom općinske uprave opet uspostavilo društvo za poljopravljanje grada pod imenom „Šubićevac“. G. Marko Stojić za svoga načelnika, bez ikakva razloga i povoda, presuđuju na njega, i prijetje mu na razne sprove načine da dobije od njega neke izjave. U tzv. odsjedu 25 sati, bez da mu je bio proprijen razlog upešenja, bez da je bio osudjen, i tako mu proti jasnom slovu čl. 5. Ustava ograničio slobodu.

Ako znamo da je ovo glas vajpućeg u pustinji, slobodno smo ipak upitati državno odvjetništvo, što će poduzeti u ovoj stvari i što je poduzeto u već poznatoj stvari protuzakonitog privora g. Nike Fržopu.

† Ruža ud. Isler umrla je na 18 ovoga mjeseca u dubokoj starosti.

† Žaja ud. Ana, majka našeg vrijednog pristaše, papučara Marka Žaje, umrla je u 80 godini. Naše saučešće!

su se istakli ispod kuće g. M. Ž. - Ne čudi-

mo se orjuncima, da prve ovakove izgrede,

i izazove, jer su oni za ti plaćeni ali se

čudišno ponaušnju onoga, koji je plaćen i

povzan da takove ispad i izgrede suzbija.

— Da koga je nek providi!

† Vatrogasci. Nova Uprava Dobrov. Vatrogasnog društva nalazi se na sti jada i nuka, da namakne sredstvenom, znali smo una-

ka, da namakne potrebite pare, za preuređe-

nje i reorganizaciju društva, koje je osobito za

okupaciju Talijanske bilo potpuno uništeno,

tako da se može kazati, da je skoro pro-

palo.

Skoro sve kuće i pokretnine u Šibeniku su osigurate kod raznih osig. društava, koje po preporučište utjeravaju premiju od 200.000 — Onaj mizerni doprinos od 2% za vatrogasno društvo iznosi bi dakle Din. 4.000 — godišnje, tako da bi za račun našeg vatr. društva do danas, računajući od evakuacije talijanske, imalo biti uplaćeno barem Din. 10.000. —, ne uzmajući u obzir, onaj iznos, koji je ležao kod Zemaljskog Odbora u Zagru do oslobođenja, a za kojeg je nezna kamo je svršio.

Upozorava se upravu Vatrogasnog društva na ove okolnosti, a njezinu zadužbu da se i u interesu društva i gradjanstva, čim prije obrati Pokrajinskoj Vladi i zatraži da joj se izruči cijeli iznos, koji se kod nje nalazi jer to i po pravu pripada društvu. Za današnje prilike nijesu to bog zna kavke svote, ali „zrno po zrnu pogača, kamen po kamenu polača“.

Sv. Cecilia. U četvrtak na 22 ovoga mjeseca, je blagdan sv. Cecilije, zaštitnice glazbe. I Šibenska Glazba, je proslavila taj dan svečano. U jutro je u 8 sati obišla grad udarajući, na podne je odsvršala na „malom trgu“ birani program, a u večer su sv. glazbari imali skupnu večeru, kojoj je djelomično prisustvovala i Uprava glazbe, sa predsjednikom općine.

Porezna pljačka. Pod ovim naslovom je „Narodna Straža“ nedavno donijela spis Cecilije, zaštitnice glazbe. I Šibenska Glazba, je proslavila taj dan svečano. U jutro je u 8 sati obišla grad udarajući, na podne je odsvršala na „malom trgu“ birani program, a u večer su sv. glazbari imali skupnu večeru, kojoj je djelomično prisustvovala i Uprava glazbe, sa predsjednikom općine.

Porezna pljačka. Pod ovim naslovom je „Narodna Straža“ nedavno donijela spis Cecilije, zaštitnice glazbe. I Šibenska Glazba, je proslavila taj dan svečano. U jutro je u 8 sati obišla grad udarajući, na podne je odsvršala na „malom trgu“ birani program, a u večer su sv. glazbari imali skupnu večeru, kojoj je djelomično prisustvovala i Uprava glazbe, sa predsjednikom općine.

Pokrajinskih Vladi. „Hrvatski Klub“ u Šibeniku prikazao je još natrag 7 mjeseci državstvena prava na obdorje Pokrajinskog Vladi. Posto promocijski Odbor uza sve intervencije do danas nije dobio nikakva odgovora na svoj podnesak, to se ovim putem obraća, tražeći rješenje. — (Da pravila nijesu zaspala kod policije? O. U.)

Nevrijeme. U četvrtak na večer, je harao ciklon po nekim krajevima i u Splitu je bio strašan i natio je veliki šteta. Kad nas je više sličilo jednom velikom prolomu oblača i nije bilo večili šteta, osim što je grom udario u jednu kuću na Steinbergu i priča se da je proletio pokraj nogu jednog mehaničara.

Dvojni savez, je na putu da postane trojni. I ako treći član, — plaćeno klepetalo, uzdržavamo ko za čijim srestvima, služi gospodar, koji kad zajmi 70.000 — din., uzima mjenicu od 100.000 — din., — nije ravni mogućnicima dvojnog saveza, jer on samo malo „mušo“ linii, ipak ga primaju i u savez, radi njegovog blatnog perca, koji zna dobro blati u jednom blatom, kakav je i on, listiću. Osobiti je stariji član saveza, često na konferencama i ugodnou šaporkuju s njime, kada mu daje materijala i podatke za daljnji rad. Pružiti će se u ostalom, toj gospodi, povjednicu moralu i pravde, lijepu priliku, da se pozabave raznim moralnim afiram, „javnim tajnama“, u kojima neki od njih igraju glavnu ulogu, da se i na tom polju pokuša u pravom svijetu. Malko strpljenja, gospodo!

Pecarska izložba. Obavijesteni smo da se je ustanovo promicatelji odbor, za osnivanje Vinarske Zadruge u našem gradu. To bi bilo od velike i neprocjenjive koristi za naš vinorodni kraj, koji može se reći žive isklučivo u vinu. — Naša je želja da ne ostane samo kod Odbora i praznih riječi, već da se to provede i u djelu, a dužnost je svakog rodoljuba, da iskreno nastojanje oko ostvarenja te Zadruge, pa s koje strane ovo dozalilo, podupre.

Općinska Štadionica. Prošle nedjelje na zboru ženoljubničke stranke u Šibeniku, bilo je odlučeno da se poradi oko toga, da se čini prava osnivanje općinske Štadionice.

Upit Pokrajinskog Vladi „Hrvatski Klub“ u Šibeniku prikazao je još natrag 7 mjeseci državstvena prava na obdorje Pokrajinskog Vladi. Posto promocijski Odbor uza sve intervencije do danas nije dobio nikakva odgovora na svoj podnesak, to se ovim putem obraća, tražeći rješenje. — (Da pravila nijesu zaspala kod policije? O. U.)

OPĆINA SIBENIK

Br. 15030 Šibenik, dne 23.XI. 1923.

Raspis natječaja

Raspisuje se natječaj na više mjesto podredara pri ovoj općini.

Natjecatelji moraju podnijeli svoje molbe vlastoručno napisane i redovito bilježljene najdalje do 13/XII o. g. do kojeg dana traje rok natječaja.

Svaki natjecatelj mora molbi pričiniti isprave, kojima će dokazati:

- neporočnost ponašanja
- poznavanje srpsko-hrvatskog jezika u čitanju i pisaju
- člensku i duševnu sposobnost za vršenje redarstvene službe
- eventualno do sada obavljene službe
- da nije mlađi od 21 i da nije stariji od 40 godina
- da nije oženjen
- da je državljanin S. H. S.

Pravi odnosaši redara općine Šibenik, slike uređenje su osnovom o mirovinama i mirovinskoj zakladi, odobrenom u sjednici opć. Vijeća od 10/11 1912. Priznaju se i dodaci na skupštu i paušal za odijelo.

Služba je pri nastupu privremena t. j. pokusna za rok od godine dana nakon kojega roka dotičnik može biti imenovan stalnim s pravom na mirovinu, ako zadovoljava,

Predsjednik Općine:

(M. P.) BLAŽEVIĆ, v. r.

Izdav. i odg. urednik: M. Berović, pravnik

Tisk: Pučka Tiskara — Šibenik

Mali oglasnik.

Temeljna takođe 6 Dinara. Za svaku riječ 50 para. Za deblja slova dvostruko se obračunava. Plaća se unaprijeda.

Zemljišta jedan naš prijatelj u Americi (Maidsville-Monongahela) da sada kada je trudom, radom i znanjem stekao u Americi prilično imanje obratio se je namna, da bismo mu priporučili jednu vrijednu, mjerljivu, radnu i poštenu djevojku, koja bi mi imala biti držuća.

Podpušto ime, prezime i adresu dotičnog Hrvata nalaze se u našoj Upravi, i ona djevojka, koja bi željila stupiti u dopisivanje s njim može istu uz diskreciju kod Uprave dobiti.

KRUMPIRA

bijeloga, zdravog, suhog za jevo prebranoga bez zemlje nudja svaku količinu

VLADO STEFANOVIĆ
DARUVAR (HRVATSKA)

Trgovina koža i poslovnog pribora

Beljan i Batušić Ogulin

nudja uz najniže dnevne cijene sve vrsti koža kao: Waches polovice - Krupone tu i inozemne u svim težinama, tabanice, Vratove - trbušine, krvavine, Ptičinge crne i žute, Box, Ševro crni i u bojama, Ševret, ovčinu, Blauk, svinjinu, l. t. d., takodje svaki pribor a poglavito: Podkove za cipele, Tacks čavlića, krema, Waselin, konac. Bićeve l. t. d.

Vlastita radiona gornjih djelova.

Naručbe obavljaju se odmah, prema želji željeznicom odnosno parobromom ili poštom.

Za dobru robu i solidne cijene jamčimo.

PRODAJE

se u Zagrebu u najprometnijoj ulici kuća prizemna sa dva stana, jedan od tri a drugi od jedne sobe sa svim nuzprostorijama, sa gradilištem i dvorištem u površini circa 600 č. hv. zajedno sa trgovinom dobro uvedenom gradjevnog materijala. Na raspolaganje stoje dvije staje dva magazina velika šupa, poslovnička sa telefonom od dvije sobe, sve električno razsvjetljeno.

Za preuzeti i useliti se po mogućnosti čim prije. — Cijena svema Din. 1.250.000—

Samo ozbiljne upite pod „Priliku“ na upravu ovog lista.

KRUMPIRA

bijeloga, zdravog, suhog za jevo prebranoga bez zemlje nudja svaku količinu

VLADO STEFANOVIĆ
DARUVAR (HRVATSKA)

Posjetiocima morskih kupališta, putnicima i izletnicima, preporuča svoj novouređeni,

Hotel „Dalmacija“

u Tivtu, jedan sat vožnje parobromom od željezničke postaje Zelenika.

Potpuno nova zgrada sa novim namještajem, na najlepšem mjestu Bokë i u blizini najvećeg i najlepšeg perivoja u državi. Morsko kupalište u neposrednoj blizini.

— Cijene vrlo umjerene. —

IVO FAZO, TIVAT,
Dalmacija.

150 hektolitara zdrava vina

na prodaju. Ozbiljni reflektanti nek se obrate na

MATU VLADIČA

PRVIĆ-LUKA (Kotar ŠIBENIK)
Cijene umjerene.

Odlikovana Voštarnica
DIPLOM. ŠRO ČULAR VOŠTARSKI
PELAR MAJSTOR
ŠIBENIK

IZRADUJUJEM: sve vrsti avijeća, diplira, uskrsnih stojnica (cerca) sa svim uređenim začkovima, iz prvorazrednog voska, brzo i solidno.

PRERADUJUJEM: prama želje i sve vrsti svjeća iz voštanih ulomaka i okapina.

PRODAJEM: finog vrganog MEDA, naravnog sa mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Među je vanredno ljevkostiti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

KUPUJEM: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.
Sve uz povoljne cijene!

MATE PRGIN -- ŠIBENIK

Veliiki pribor šešira i sagova domaćih tvornica.

Trgovina mješovite robe.

I. Bos. Hec. tvornica turpija JOSIP MEGIĆ

Vareš Majdan Željezara

Preporuča sve vrsti novih turpija i rašpa na veliko i na malo te prima na novo oštrelje latrone. Cijenici, na zahtjev badeva i fračo.

I. STJEPUŠIN — SISAK

Preporuča najbolje tambure, žice, partiture i ostale potrebitline za svaku glazbila.

Dragutin Šepak, Zagreb

Prilaz 35. Prilaz 35.

Vlastiti proizvod svih vrsti

LIMENKA

za laki, firoj, terpentin, ulje, petrolijeum, kandite itd.

Patentne limenke za uljene boje itd.

KRUMPIRA

Zdrava, birana, slavonskog bijela
najbolje vrsti
nudja svaku količinu na vagonе
Trgovina Zemaljskih Plodiva

IVAN VRKLJAN

DARUVAR (SLAVONIJA).

Banka za trgovinu obrt i industriju

dioničarsko društvo.
Jelačićev trg. 4. - ZAGREB. - (vlastita palača)

Dionička glavnica: s pričuvima Din. 28.000.000.
K 112.000.000.

Telefon: 2-85, 7-96, 11-94, i 15-54.

Brzozavi: Trade i Trgobanka.

Podružnice: Koprivnica, Ruma.

Afilirani zavodi: U svim većim trgovackim središtima Jugoslavije. Izravno veze sa prvorazrednim bankama u cijeloj Evropi, te Americi.

Prima: uložke pa knjizice i na tekući račun uz najkulantniji kamatnjak.

Eskomplira: mjenice i devize.

Financira i osniva: obrtnička trgovacka i industrijska poduzeća.

Kupuje i prodaje: valute, devize i vrijednosne papire.

Podjeljuje: predujmove na vrijednosne papire.

Burzovne naloge: obavlja kulantno i točno.

Izdaje: čekove i kreditna pisma, te obavlja isplate na temelju akreditiva na sve tu inozemna mjesto.